

UGC NET PAPER 3 JANUARY 03, 2017 SHIFT 1 KONKANI QUESTION PAPER

Note : This paper contains **seventy five (75)** objective type questions of **two (2)** marks each.

All questions are compulsory.

Notes : इस प्रश्नपत्र में पचहतर (75) बहु-विकल्पीय प्रश्न हैं। प्रत्येक प्रश्न के दो (2) अंक हैं। सभी प्रश्न अनिवार्य हैं।

सुचोवण्यो : (i) ह्या प्रश्नपत्रांत वट्ट पाऊणशे (75) भौपर्यायी जापेचे प्रश्न आसात.

(ii) सगळ्या प्रश्नाच्यो जापो बरोवंच्यो.

(iii) दर एका प्रश्नाच्या सारके जापेक दोन (2) गुण दवरल्यात.

(iv) दर एका प्रश्नाची जाप ताचे सक्यल दिल्ल्या (1), (2), (3), (4) ह्या आंकड्यातल्या फावो त्या आंकड्याचेर कुरू करची.

1. ‘नाटकावरींच कादंबरीय घटनाप्रधान आनी नाट्यमय आसूक शकता’

वयर दिल्लें विधान हांतूतल्या कोणाचे ?

(1) डॉ. ऑल्वीन गोमिश	(2) डॉ. मनोहरराय सरदेसाय
(3) डॉ. किरण बुडकुले	(4) प्रियदर्शिनी तडकोडकार

2. (अ) ‘वैदर्भी रीति, ही सुकुमार शैली तांतूत प्रतिभेचो विलास जाल्लो दिसता’

(ब) ‘समास, ओज आनी कांती ह्या गुणानी भरिल्ली गौडी रीति ही आर्दमर्दी अतिभडक उतरांची लेगीत जाता’
वयर दिल्लीं विधानां _____

(1) (अ) बरोबर (ब) चूक	(2) (अ) चूक (ब) बरोबर
(3) (अ) आनी (ब) दोनूय चूक	(4) (अ) आनी (ब) दोनूय बरोबर

3. ‘भिकरो’ ही कथा कोणाची आनी खंयच्या कथाझेल्यांतली ?

(1) पुंडलीक नायक - ‘मुठ्य’	(2) महाबळेश्वर सैल - ‘तरंगां’
(3) गजानन जोग - ‘रुद्र’	(4) देविदास कदम - ‘कांदळां’

4. “२० व्या शतमानांतल्या ८ व्या दसकांतल्या कवयित्रींच्या कवितांच्या स्वरूपांत बदलिल्लें रूपडें दिसलें तरी तिच्यो बायलमनशेच्यो कुरवो पुसुंक ना म्हणापाचें कळटा” – हें मत हांतूतल्या खंयच्या पुस्तकातल्या खंयच्या लेखातले जावन आसा.

(1) कोंकणी समीक्षण तत्व आनी प्रयोग	– लळीत साहित्य म्हळ्यार कितें ?
(2) कोंकणी साहित्य-मञ्जरी (नदर आनी नियाळ)	– कोंकणी अस्तुरी साहित्यिकांच्या साहित्यातली अस्तुरी
(3) कोंकणी भास, साहित्य आनी संस्कृताय	– कोंकणी कवितेचे अंतः प्रवाह
(4) साहित्य सुवाद	– कोंकणीच्या आंगणातली सोबीत रांगोळी

- 10.** ‘कोंकणी एकांकीकां’ हो एकांकी झेलो हांतल्या कोणाचो ?
- किसन कामत
 - चंद्रकांत पार्सेकार
 - विनय सुर्लकार
 - शंकर भांडारी
- 11.** ‘अनीत’ नांवांचो सात नाटकुल्यांचो झेलो उजवाडणी हांतूतलो कोण ?
- आयरिन कार्डोझ
 - तोमाझीन कार्डोझ
 - पा. फ्रेडी डिकोश्ता
 - सेझार देमेल
- 12.** (अ) स्वनिमांक आपलोच अर्थ आसता जाल्यार पदिमांक स्वताचो अर्थ नासता.
 (ब) भास म्हळ्यार ध्वनिरूप वेवस्था आसूनय तिची मांडावळ करपी वेवस्था ध्वनिरूप नासता.
- (अ) वाक्य बरोबर (ब) वाक्य चूक.
 - (अ) वाक्य चूक (ब) वाक्य बरोबर.
 - (अ) आनी (ब) ही दोनूय वाक्यां बरोबर.
 - (अ) आनी (ब) ही दोनूय वाक्यां चूक.
- 13.** ‘कर्णपर्व’ ह्या नाटकांत “मनीस मनीसपण विसरता तेन्ना मोनजातीपरसय पाश्ट दशेक पावता आनी तेन्ना हें अशें घडटा.” अशें कोण म्हण्टा ?
- अर्जुन
 - कुंती
 - कृष्ण
 - युधिष्ठिर
- 14.** ‘मीरा’ हें नेमाळे गोंयाभायल्या खंयच्या वाढारातल्यान उजवाडा येताले ?
- मुंबय
 - वर्धा
 - मेंगलोर
 - कारवार
- 15.** “लोहियान (गोंयात) फकत क्रांतीचीच सुरुवात करूंक ना तर कोंकणी कवितेंत नकळ्टना क्रांती-कवितांची भर घाल्या”
 कोंकणी कवितेसंबंदान वयर दिल्ले विधान कोणे म्हळां ?
- डॉ. मनोहरराय सरदेसाय
 - प्रियदर्शिनी तडकोडकार
 - डॉ. किरण बुडकुले
 - राजय पवार
- 16.** ‘सुमन कोंकणी नवलकाणयेतले एक आगळे वेगळे तांकीवंत आनी तेजवंत पात्र’ अशे खंयच्या आनी कोणाच्या नवलकाणयेतल्या पात्राविशीर्ण म्हळां ?
- पाषाणकली - ज्योती कुंकळकार
 - निर्बळा - हैमा नायक
 - काळी गंगा - महाबळेश्वर सैल
 - दिका - देवीदास कदम

17. ‘कोंकणीक अप्रतिम शब्दकळा दिल्ले कवी कोण ?’ जांचेविशी भौ. बाकीबाब बोरकरान “जी भास साहित्याच्या प्रांतात आजतागायत येवंक नाशिल्ली तो हाका लागून आतां साहित्यांत प्रतिष्ठा जोडूक लागळ्या” अशें म्हळां ?

(1) आग्नेलराव ब्रागांझा	(2) शंकर रामाणी
(3) र.वि. पंडीत	(4) रमेश बेळ्स्कार

18. ‘आतां वेळ आयला
ही वाल मुळासकट हुमटावन
हुसऱ्याच्या दारान लावपाचो
त्या दारान तोय वाट पळेता वालीची
आपल्या जीवाचो माटोव करून’

- द्यो कवितेतल्यो वळी हांतूतल्या खंयच्या कवयित्रीच्या कवितेताल्यो आसात ?
(1) नयना आडारकर	(2) नूतन साखरदांडे
(3) माया खरंगटे	(4) ग्वादालूप डायस

19. (अ) ‘हुंवार’ ही घटीत-कल्पिताची सुंदर जोड घालपी काढंबरी अशें म्हणू नज.
 (ब) ‘सुणे माजर हांसता’ ह्या एकांकीकेचें स्वरूप लघुनाटकावरी आसा.
 (क) ‘वळेसरांतल्या’ चडावत निबंदांक रूपक कथा वा नितिकथांचो बाज आसा.
 (ड) ‘करबट’ ह्या निबंद झेल्यातल्या निबंदात फक्त विचारप्रवर्तक निबंद आसात अशें म्हणू नज.
 (1) वयर दिल्या विधानातलें (अ) बरोबर (ब) (क) आनी (ड) चूक
 (2) वयर दिल्या विधानातलें (ब) बरोबर (अ) (क) आनी (ड) चूक
 (3) वयर दिल्या विधानातलें (अ) चूक (ब) (क) आनी (ड) बरोबर
 (4) वयर दिल्या विधानातलें (ब) चूक (अ) (क) आनी (ड) बरोबर

20. ‘किंवटीलियनाचे समीक्षणात्मक भाश्य चड करून उलोवण्याचे शैलीचेर केंद्रीत आसा.’ कारण _____
 (1) बरपात डौल-वोज आसचे अशे तांका दिसताले.
 (2) ताच्या काळार उलोवप आनी बरप हांच्या शैलीमर्दी मुजरत फरक करताले.
 (3) उलोवण्यात बरपासारकेच गुण आसतात अशे तांका दिसताले.
 (4) तांच्या कालार उलोवप आनी बरप हांच्या फाटी निखटी सैमीक प्रेरणा मानताले.

21. परिपूर्ण नाट्यकृतींत अँरीस्टोटल _____ गुणांचो आस्पाव करता.
 (1) २ (2) ४
 (3) ६ (4) ५

- 29.** ‘समाजाचो दिवो’ हे नेमाळे हांतूतल्या खंयच्या प्रदेशांतल्यान उजवाडा येताले ?
- मुंबय
 - कारवार
 - मंगळूर
 - कोचीन
- 30.** “ही भास संस्कृतांतल्यान आयल्या, ती मराठीची भयण, धूव न्हय. कोंकणी ही मराठीवेल्यान घडल्या अशें कशेंच थारना तर उरफाटे अशेंच थारता कीं त्यो भासो भयणी-भयणी आनी दोनूय संस्कृताच्यो धुवो.” अशें कोंकणी भाशेसंबंदान हांतूतल्या कोणे म्हळा ?
- कुन्य रिक्वार
 - फेर्नांडु लेआल
 - रामचंद्र पांडुरंग वैद्य
 - श्रीपाद देसाय
- 31.** ‘सगळ्या थरांतले जायते किरिस्तांव कवी कोंकणीत नवी कविता घडयताना दिसतात कारण _____’
- कोंकणी कवीत करून कीर्त मेळवची अशें ताणी थारायला
 - हिन्दू कर्वीसारकी कविता करची अशें तांका दिसला.
 - कोंकणी काव्याच्या नव्या ल्हारान तांका भारायल्यात.
 - कविता हो सगळ्यात सोपो बरपाचो प्रकार अशें ते मानतात.
- 32.** ग.दि. माडगूळकर ह्या मराठी कवीचे ‘गीत रामायण’ हे काव्य _____ हांणी कोंकणीत अणकारीत केलां.
- प्रा. अन.अन. आनंदन
 - बी.बी. बळिगा
 - आर.के. राव
 - नारायण बादोळकार
- 33.** ‘पारंपरिक कोंकणी बालगीतां पुजावन ती उजवाडा हाडपी हांतूतलो कोण’ ?
- जयंती नायक
 - कमलाकर दत्ताराम म्हाळशी
 - शाम वेरेंकार
 - तुकाराम रामा शेट
- 34.** कोंकणी नेमाळी आनी ताजे उजवाडणी वर्ष हांच्यो फावो त्यो जोड्यो लायात.
- धि गोवा मेल i. १९४६
 - कोंकणी दायज ii. १९५८
 - उदेन्तेचें नखेत्र iii. १९४०
 - पयणारी iv. १९३५
 - v. १९१९
a	b	c	d
- v ii i iii
 - iv i ii v
 - iii iv v ii
 - i ii iv i

35. ‘नवे गोंय’ हें _____ नेमाळे आशिल्ले.

(1) दिसाळे	(2) पंद्रशी
(3) म्हयनाळे	(4) वर्सुकी

36. “थंय तेच बागी माजार आनीक एक झाड
 आपलो सुफळ विस्तार फांकयताले
 आनी ताका म्हुणत ‘जीवाचे झाड’.
 ताचे फळ खेले तर, मनश्याक नासले
 न्हयच मर्ण, बगर म्हातार पिराय लेगूनः
 सदाकाळ तरनेपण वसचे आसले”

वयर दिल्ल्यो काव्यातल्यो वळी कोंकणीच्या खंयच्या मोडीची देख जावन आसा ?

(1) साशटी मोडी	(2) कोडियाळी मोडी
(3) मंगळूरी मोडी	(4) बारदेशी मोडी

37. ‘वेळघडी’ ही ए.टी. लोबो हांची कन्नड लिपीतली कोंकणी काढंबरी कितल्या वाट्यांनी प्रसिद्ध जाल्ली आसा ?

(1) तीन	(2) पांच
(3) स	(4) दोन

38. हांतूतलो खंयचो शब्द कोंकणी बरोवपाच्या नदरेन बरोबर आसा ?

(1) अर्तींद्रीय	(2) अतिंद्रिय
(3) अतिंद्रिय	(4) अतींद्रिय

39. ‘मंगळुरातले कोंकणी भाशेचेर कानडी आनी मल्ल्याळी भाशेचो प्रभाव पडलो आनी कोचिनांतले कोंकणी भाशेचेर मल्ल्याली आनी कानडी भाशेचो प्रभाव पडलो.’

(1) वयर दिल्या विधानातलो पयलो वाटो बरोबर दुसरो चूक
(2) वयर दिल्या विधानातलो पयलो वाटो चूक दुसरो बरोबर
(3) वयर दिल्ले पुराय विधान बरोबर
(4) वयर दिल्ले पुराय विधान चूक

40. ‘वोगोत’ हें उतर मुळावे खंयच्या भाशेतले ?

(1) कन्नड	(2) अरबी
(3) फारसी	(4) हिन्दी

- 41.** ‘मुंडा’ ही भास _____ हे भाशे कुळांतली आसा ?
- इंडो-आर्यन
 - द्रविड
 - ऑस्ट्रिक
 - टिबेटो-बर्मन
- 42.** ‘गोंयची गावडी बोली आनी काणकोणची बोली हांचो अभ्यास _____ ह्या म्हालगड्यान केला.’
- डॉ. अ.म. घाटगे
 - डॉ. मँथ्यु आलमैदा
 - प्रा. से.मा. बोर्जिस
 - केलीस्यू कार्दोज
- 43.** ‘गाय आनी पाढूक तण खाताली’
वयर दिल्या वाक्यातल्या क्रियापदाक _____ म्हणात
- भोववचनी
 - पुरुषलिंगी भोववचनी
 - स्त्रीलिंगी भोववचनी
 - नलिंगी भोववचनी
- 44.** भासविज्ञानांत स्वनीम दाखोवपाक नादाचे कुरवे भोवतणी _____ अशी कुरु करतात
- [i]
 - [u]
 - //
 - [||:]
- 45.** कोंकणीत ‘फ’ हें व्यंजन _____ ह्या प्रकारांत मोडटा.
- दांतयीं व्यंजना
 - ओटयीं व्यंजना
 - ताळवेचीं व्यंजना
 - दांत-ओटयी व्यंजना
- 46.** ‘घांतवांत अखेरच्या अवयवांतलो लांब स्वर, ताका स्वर आसलेलो प्रत्यय लायल्यार मोटवो जाता.’ ह्या स्वर संधीच्या नेमान सकल दिल्लें खंयचें उत्तर मोडटा ?
- बड्यो
 - काणयो
 - शिरो
 - जळ्वो
- 47.** भारतीय साहित्यात घटीत कथा म्हणून _____ ह्या कथेचें नाव घेतात.
- कादंबरी
 - वासवदत्ता
 - हर्षचरित
 - दशकुमारचरित
- 48.** “पोटुं भरंति सउणा वि माउअ अप्पणो अणुव्विगा
पोटभरताति सवणी पासुनु मायोनो ! आपण विघ्न नासताना”
ह्यो वळी खंयच्या पोन्न्या काव्यग्रंथांतल्यो आसात ?
- कोंकणी मंदाकिनी
 - गाथा सप्तशती
 - रामायण
 - सीता शुद्धी

49. 'हाणपेट' नांवाचो धर्मीक लोकविधी हांतूतल्या खंयच्या वाठारांत जाता ?

(1) फोडे	(2) वाळपय
(3) काणकोण	(4) सांगे

50. कवितेतल्यो वळी, कवी आनी त्या कवितेचे शीर्षक हांच्यो फावो त्यो जोड्यो लायात.

a. पर्जन्याच्या वस्तुं भितर फांकलो	i. सांज	vi. आलिक्हीन गोमिश
पर्जळ मुक्तवंत		
b. मळब भिंगाचो नाच वाट	ii. उलयतले मोने	vii. शंकर रामाणी
भिंगाचो साज		
c. शीतळ सुटलां वारे पानांत	iii. दायज जावन भक्ताचे	viii. बा.भ. बोरकार
रुप्या थीकार लजती झाडां		
d. निळ्या जळार सवणाऱ्याचे	iv. हांव आनी तू	ix. मनोहरराय सरदेसाय
थव्यार थवे धवेच धवे		
	v. येतले दीस म्होवेच म्होवे	x. बी.ओ. मेन्दीस
		xi. पांडुरंग भांगी

a b c d

(1)	ii-ix	i-viii	v-vi	iii-x
(2)	v-xi	i-x	ii-vi	ii-viii
(3)	iii-x	i-xi	ii-vi	v-viii
(4)	i-vii	iv-vi	v-xi	iii-x

51. 'बृहत्कथामंजिरी' हो कथाप्रथ हांतूतल्या कोणाचो ?

(1) क्षेमेंद्र	(2) गुणाळ्य
(3) बुधस्वामी	(4) सुबंधु

52. 'सुंवारी' हो कविता झेलो हांतूतल्या कोणाचो ?

(1) अभिजीत	(2) गजानन रायकार
(3) सुहास दलाल	(4) नयना सुर्लकार

53. साहित्यशास्त्रकार आनी तांचे ग्रंथ हांच्यो फावो त्यो जोड्यो लायात.

a. उद्भट	i. अलंकार रत्नाकर
b. रुद्रट	ii. अलंकार सर्वस्व
c. शोभाकरमित्र	iii. काव्यालंकार संग्रह
d. रूच्यक	iv. काव्यालंकार सूत्रवृत्ती
	v. काव्यालंकार

a b c d

(1)	ii	i	iv	iii
(2)	iv	iii	ii	v
(3)	v	iv	i	iii
(4)	iii	v	i	ii

54. जयंती नायक हांणी लोकगीत-काण्यांचे संकलन खंयच्या माथाळ्याखाल केलां ?

(1) तळ्य डग्खलमी खेळ्यांनी	(2) कणेर खुंटी नारी
(3) रथा तुज्यो घुडयो	(4) नागशेराचे सूर

55. “मोगाळ काताचें स्तवन आपले स्नेआळे कांतेचे

आनी मुंजुळ गायन जशें दिसता, तसो कोणाक
आनंद दित काय ? तरी देवाकांते मारिये, समस्तीं
होऊनु निर्मिली, ह्या निमितीं हो येकांग्र बोलणीं,
तुज्या पवित्र चरणांक मजी म्हणूं, आनी देवाचीशीं
विवेखून तुज्या अनुपमा मानाक अर्पच्याक कायदो
असो मानितां, ताजो आधार कर म्हण प्रार्थितां.....”

वयलो हो उतारो कोणा बरोवऱ्याच्या ग्रंथांतल्यान घेतलां ?

(1) पाद्री मिगेल दू आल्मैदा	(2) पाद्री जुआंव दू पेन्नोझ
(3) पाद्री आंतोनियु साल्दान	(4) पाद्री दियोगु रिबेरु

56. सकयल्या पुस्तकांचो उजवाडणेच्या वर्साप्रमाण योग्य क्रम खंयचो ?

(1) सुंदरी, शिकारी, जुगार, देवाची खुशी
(2) जुगार, देवाची खुशी, शिकारी, सुंदरी
(3) देवाची खुशी, सुंदरी, शिकारी, जुगार
(4) शिकारी, देवाची खुंशी, सुंदरी, जुगार

- 57.** ‘वेळीप’ ह्या जमातीत तांच्या बोली भाशेत ‘आनूय, व्हळ्याबूय, म्हातावय’ या शब्दांचो अर्थ हांतूतलो खंयचो ?
- क्हडली भयण, काकी, आजी
 - क्हडलो भाव, बापायचो क्हडलो भाव, आजी
 - आजी, आतेभाव, मामेभाव
 - आवय, वयनी, मामी
- 58.** ‘मुळं आनी फुलां’ ह्या नावान दो-मनोहरराय सरदेसाय हाणी खंयच्या पुस्तकांक प्रस्तावना बरयल्या ?
- काजुले
 - जैत
 - लोकवेदाचो रूपकार
 - इसाप काणयो
- 59.** ‘बयाभावाउप्रांतचो पयलो क्हडलो कवी आनी शणै गोंयबाबाचें परंपरेत वाडलेलो. ती परंपरा जतनायेन राखपी कवी मृूण हांतूतल्या कोणाचें नांव घेतात’ ?
- बयाभाव
 - पांडुरंग भांगी
 - श्रीधर काशिनाथ नायक
 - अभिजीत
- 60.** ‘मनोहरराय हांच्या’ कवितेत _____ ही गजाल दिश्टी पडटा.
- मोगाच्यो विंगड विंगड प्रतीमा आनी गर्भीत आशय
 - प्रखर सामाजिक जाणविकाय आनी स्फुल्लींग जागृत करपी रोसाळ ओडलायणी अशी सोपी शब्दरचना.
 - समाजाची वास्तव चित्रां आनी पारंत्यांचे चित्रण
 - सामकी सोपी भास आनी सैमिक चित्रण
- 61.** साहित्यकृती आनी तांतले अस्तुरी पात्र हांची हांतूतली फावो ती जोडी खंयची ?
- सुमन - घणाघाय नियतीचे
 - विमल - पृथवै नम:
 - रोजालीन - खोल खोल मुळं
 - गंगा - पाशाण कळी
- 62.** _____ ह्या समाजांत ‘घडशी उमाशेक’ (आशाड उमास) आनी ‘आसाडीक’ (आशाड पुनव) ह्या दीसा गीतकाणयेचें खाशेले गायन करपाची परंपरा आसा.
- गावडी
 - वेळीप
 - कुळंबी
 - धनगर

63. ‘सुनापरान्त’ दिसाळें खंयचो हावेस दवरून काम करताले ?

- (1) भाशावादाचे पावंडे हुपून गोंयच्या समेस्त कोंकणी भौसाची चळवळ जांवची हो हावेस
- (2) गोंयच्या सगळ्या वाचव्यांमेरेन भाशावाद पावचो हो हावेस
- (3) गोंयच्या घराघरांनी कोंकणी वाचन जावन कोंकणी ही राष्ट्रीय पावंड्यार पावची हो हावेस
- (4) गोंयच्या फुडल्या पिळगेक गोंयची अस्मिताय कळची हो हावेस

64. ‘सरस्वती कंठाभरण’ हो काव्यशास्त्रावेलो ग्रंथ हानूतल्या कोणाचो ?

- (1) वामन
- (2) भोज
- (3) विश्वनाथ
- (4) हेमचंद्र

65. ‘गजलप्रभा’ हो गजल कविताझेलो कोणाचो ?

- (1) राजय पवार
- (2) प्रभाकर नाडकर्णी
- (3) आनंद वर्टी
- (4) नागेश करमली

66. “थांबो नासतां दुकां गाळून भोगशी

सासण ख्यास्त, जी जोडल्याय तुजे खोश्येन
जिचो शेवट कर्दीच तूं ना देखशी ।

जर एक जळार, काढून आपले मिशेन
हजारां वर्सानी, एक एक कणी
हो संवसार ना करीत अशे भाशेन”

वयर दिल्ल्यो वळी खयंच्या म्हाकाव्यातल्यो आसात ?

- (1) कंबरामायण
- (2) पॅराडायज लॉस्ट
- (3) एव आनी मरी
- (4) मणिमेखलै

67. ‘हे जनेल म्हजी उदेंत जाल्यार मोगिका म्हजी चंद्रिम’ ह्या वाक्यात खंयचो अलंकार आसा ?

- (1) रूपक
- (2) उत्प्रेक्षा
- (3) दृष्टान्त
- (4) अपन्हुति

68. निबंद बरोवपी आनी तांची निबंद बरोवपाची शैली हांच्यो फावो त्यो जोड्यो लायात.

a. बाकीबाब बोरकार	i. भावात्मक
b. अ.ना. म्हांबरो	ii. कथात्मक
c. शीला कोळ्बकार	iii. व्यंगात्मक
d. लक्षणराव सरदेसाय	iv. वर्णनात्मक
	v. प्रासादिक

a b c d

- (1) ii i v iii
- (2) iv v i ii
- (3) v iii i ii
- (4) iii iv i ii

69. ‘काले गेले वाले गेले’ हो निबंद खंयच्या निबंद झेल्यातलो आसा ?

(1) मान्नी पुनव	(2) ऋषुचक्र
(3) लिखणेचे उत्फर्के	(4) वेंचिल्ले खीण

70. ‘आम्रपाली’ ही कथा चंद्रकांत केणी हांच्या खंयच्या कथाझेल्यांतली ?

(1) बहुरत्ना वसुंधरा	(2) व्हंकल पावणी
(3) अळमी	(4) आशाढ पांवळी

सक्यल दिल्लो उतारो वाचून ताच्या सक्यल दिल्लया प्रश्नांच्यो जापो बरयात :

व्यक्तिचे भायले भितल्ले जिणेचे दर्शन धडोवप हे ललीत साहित्याचे काम. स्थळ, काळ, इतिहास, संस्कृताय, धर्म, परंपरा असल्या जायत्या संस्कारांचे फळ म्हळ्यार व्यक्ती देखून, संसारांतले खंयचेंय साइत्य, जांव पोन्ने जांव नवे, प्रादेशिकूच आसता. प्रादेशिकताय नाशिल्ले साइत्य संवसारांत नाच म्हळ्यार जातां. रामायण, म्हाभारत सारक्या पोरण्या साइत्यांत लेगीत प्रादेशिकताय दिश्टी पडटा. टॉलस्टॉय, गोर्की, मोपासो, चेकोव्ह हांच्या कथा साइत्यांत जाल्यार प्रादेशिकताय रसरसता, प्रादेशिकतायेचे हें वेगळेपण हो कथासाइत्याचे sine qua non-गूण. प्रादेशिकतायें बगर कथा साहित्य आसूंच नज. जे मेरेन पुराय संसाराची भास एक जावंक ना, सगळ्या मनशांचो धर्म एक जावंक ना, सगळ्यांचो सभाव एक जावंक ना, रंग, रूप, आकार एक जावक नात, सगळे सैम एके तरेंचे जावंक ना ते मेरेन ललीत साइत्य प्रादेशिकूच उरतले. ज्या दिसा हें अगणीत वेगळेपण ना जातले त्या दिसा ललीत साइत्यूय संसारांतले ना जातले. म्हळ्यार अशें कि हें वेगळेपण होच ललीत साइत्याचो प्राण. हो प्राण जो कथाकार खोलायेन आनी तिक्रतायेन दिता तोच कथाकार व्हडलो. पर्त बक, सॅमरसेट मॅम, मालरो बी बरोवपी जेन्ना आपले देश सोडून भायत्या देशांतल्या लोकांचे जिणेचेर बरयतात तेन्ना ते ते जिणेचे वेगळेपण आनी आगळेपणूच दाखयतात. गोंयकाराचे जिणेच्या दर्शनांत ताचें गोयकारपण दिसूंकच जाय. तें दिसना जाल्यार तो दोश त्या साइत्यिकाचो. होच न्याय सगळ्या प्रदेशांतल्या आनी देशांतल्या साइत्यिकांक लागू जाता. प्रादेशिक वेगळेपण समजून घेवपाची आनी तें उक्तावन दाखोवपाची ताकद साइत्यिकांत आसूक जाय. तेच भशेन विश्वात्मक (universal) अशें जें कितें जिवितांत आसा तेंय समजून घेवपाची आनी उक्तावन दाखोवपाची शक्त त्याच्यांत आसूंक जाय. म्हळ्यार अशें, साइत्यांन प्रादेशीक वेगळेपणूय आसूंक जाय आनी विधात्मक तत्त्वय आसूक जाय. वेगळे वेगळे कडलीं मनशां; भाशेन, भेसान, रुपान, रंगान वेगळीं वेगळीं दिसलीं तरूय सगळ्यांचे मुळावे गूण आनी अवगूण एकेच तरेचे आसतात. मोग, माया, दया, क्षमा, साहस, वात्सल्य तशेंच तिडक, दुस्वास, मत्सर सगळ्यांचे सारके. श्रेयाच्या आनी प्रेयाच्या कलहांत मनशाची जीण उक्ती जायत वता तेन्ना जें कितें मुळावे (universal) आसता तें आपर्शीच वयर सरता. साइत्यांत तें येवकं जाय. प्रादेशिकताय आनी विश्वात्मकता हांचे मजगतीं विरोध आसा असें समजप अजाणपणाचे लक्षण. जें खरें प्रादेशीक तेंच विश्वात्मक, कित्याक, हें विश्वात्मक उक्तें जाताय प्रादेशीक मनशांतल्यान, समाजांतल्यान आनी सैमांतल्यान मनशाच्या मुळा व्या गुणांचो आनी सभावाचों कलाकाराक थाव लागल्या-बगर ताच्या साइत्यांत विश्वात्मक तत्व येनां. तें येवचें जाल्यार ताणे आपलें मन विश्वात्मक पांवळ्याचेर हाडूंक जाय. हें काम भोव कठीण. पुण विश्वात्मक साइत्य पयलें प्रादेशिकूच आसूंक जाय.

- 71.** ‘स्थळ, काळ, इतिहास, संस्कृताय, धर्म, परंपरा’ ह्या संस्कारांचे फळ म्हळ्यार व्यक्ती म्हणूनूच _____ अशें म्हणूं येता.
- व्यक्तिचे भायले भितल्ले जिणेचे दर्शन घडोवप हें ललीत साहित्याचे काम
 - संवसारांतले खंयचेंय साइत्य, जांब पोन्ने जांब नवे, प्रादेशिकूच आसता
 - रामायण, म्हाभारत सारक्या साइत्यांत प्रादेशिकताय दिशटी पडटा
 - प्रादेशिकताये बगर कथा साइत्य आसूंच नज
- 72.** ‘वेगळेपण होच ललीत साइत्याचो _____’,
(1) स्वभाव	(2) गुण
(3) प्राण	(4) रंग
- 73.** अजाणपणाचे लक्षण खंयचे ?
- श्रेयाप्या आनी प्रेयाच्या कलहांत मनशाची जीण आसा अशें समजप.
 - प्रादेशिकताय आनी विश्वात्मकता हांचे मजगर्नींत विरोध आसा अशें समजप.
 - मनशाचो मुळावो गुण आनी सभावात विरोध आसा अशें समजप.
 - विश्वात्मक आनी प्रादेशिक साइत्यात विरोध ना अशें समजप.
- 74.** (अ) प्रादेशिकताय नाशिल्ले साइत्य संवसारांत नाच.
 (ब) प्रादेशिकताये बगर कथा साइत्य आसूं येता.
 (क) गोंयकाराचे जिणेच्या दर्शनांत ताचें गोंयकारपण आसता.
 (ड) जें खरें प्रादेशिक तेंच विश्वात्मक आसता.
- वयर दिल्ल्या विधानातले (अ) आनी (ब) बरोबर
 - वयर दिल्ल्या विधानातले (ब) आनी (क) चूक
 - वयर दिल्ल्या विधानातले (क) आनी (ड) बरोबर
 - वयर दिल्ल्या विधानातले (क) आनी (ड) चूक
- 75.** ‘साइत्यांत कसले तत्त्व’ आसप गरजेचे ? अशें बरोवपी म्हण्टा ?
- पारंपारीक
 - सांस्कृतिक
 - प्रादेशीक
 - विश्वात्मक